2021 m. spalio 20 d., trečiadienis

P9_TA(2021)0429

Valstybių narių gebėjimas veiksmingai naudoti iš Solidarumo fondo gautas ES lėšas gaivalinių nelaimių atveju

2021 m. spalio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl valstybių narių gebėjimo veiksmingai naudoti iš Solidarumo fondo gautas ES lėšas gaivalinių nelaimių atveju (2020/2127(INI))

(2022/C 184/05)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 175 straipsnį, 310 straipsnio 5 dalį ir 325 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 2, 3 ir 21 straipsnius,

— atsižvelgdamas į 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantį Europos Sąjungos solidarumo fondą ([1]) (toliau – ESSF reglamentas), ir paskesnius jo pakeitimus, priimtus 2014 m. gegužės 15 d. ir 2020 m. kovo 30 d.,

— atsižvelgdamas į 2018 m. gruodžio 7 d. galutinę ataskaitą dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo 2002–2016 m. *ex post* vertinimo,

— atsižvelgdamas į 2019 m. gegužės 15 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo 2002–2017 m. vertinimo (SWD(2019)0186),

— atsižvelgdamas į 2020 m. kovo 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/461, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2012/2002, siekiant suteikti finansinę paramą valstybėms narėms ir dėl narystės Sąjungoje besiderančioms šalims, labai nukentėjusioms nuo didelio masto ekstremaliosios visuomenės sveikatos situacijos ([2]),

— atsižvelgdamas į 2021 m. gegužės 18 d. rezoliuciją Europos Sąjungos solidarumo fondo peržiūros ([3]),

— atsižvelgdamas į savo 2020 m. balandžio 17 d. rezoliuciją dėl suderintų ES veiksmų kovojant su COVID-19 pandemija ir jos padariniais ([4]),

— atsižvelgdamas į savo 2016 m. gruodžio 1 d. rezoliuciją „Europos Sąjungos solidarumo fondas. Vertinimas“ ([5]),

— atsižvelgdamas į 2008 m. balandžio 15 d. Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 3/2008 „Europos Sąjungos solidarumo fondas: kaip greitai, veiksmingai ir lanksčiai yra reaguojama?“,

— atsižvelgdamas į 2013 m. rugpjūčio 3 d. Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 24/2012 „Europos Sąjungos solidarumo fondo veiksmai, reaguojant į 2009 m. žemės drebėjimą Abrucuose. Operacijų aktualumas ir išlaidos“,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto nuomonę,

— atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A9-0273/2021),

([1]) OL L 311, 2002 11 14, p. 3.
([2]) OL L 99, 2020 3 31, p. 9.
([3]) Priimti tekstai, P9_TA(2021)0220.
([4]) OL C 316, 2021 8 6, p. 2.
([5]) OL C 224, 2018 6 27, p. 140.

A. kadangi Europos Sąjungos solidarumo fondas (ESSF) įsteigtas 2002 m. reaguojant į didelius potvynius, 2002 m. vasarą ištikusius Vidurio Europą; kadangi jis buvo įsteigtas siekiant teikti finansinę paramą nuo gaivalinių nelaimių, pvz., potvynių, žemės drebėjimų ar audrų, nukentėjusioms valstybėms narėms ir šalims kandidatėms; kadangi ES solidarumo fondas tapo viena iš pagrindinių gaivinimo po nelaimių Sąjungos priemonių ir konkrečia solidarumo Sąjungoje išraiška;

B. kadangi ES solidarumo fondas yra viena iš konkrečiausių ES solidarumo išraiškos formų ir, įvykus nelaimėms ar didelio masto ekstremaliosioms visuomenės sveikatos situacijoms, visi Sąjungos piliečiai tikisi tokio solidarumo; kadangi savo rezoliucijoje dėl suderintų ES veiksmų kovojant su COVID-19 pandemija ir jos padariniais Parlamentas pažymėjo, kad valstybių narių solidarumas nėra pasirenkama galimybė, o iš tiesų yra pagrindinė Sąjungos vertybė, kaip nustatyta ES sutarties 3 straipsnyje, ir prievolė, kylanti, be kita ko, pagal ES sutarties 2 ir 21 straipsnius; kadangi šioje rezoliucijoje Parlamentas primygtinai ragina Komisiją stiprinti visus savo krizių valdymo ir reagavimo į nelaimes mechanizmų komponentus;

C. kadangi ES solidarumo fondo reglamentavimo sistema buvo iš dalies pakeista 2014 m. ir 2020 m., atsižvelgiant į poreikį supaprastinti procedūras ir išplėsti fondo taikymo sritį, kad ji apimtų ekstremaliąsias visuomenės sveikatos situacijas, kaip antai COVID-19;

D. kadangi per ES solidarumo fondą iš viso išmokėta 6 548 mlrd. EUR, t. y. vidutiniškai po 339,9 mln. EUR per metus; kadangi kiekvienais metais kasmetinės išmokamos sumos labai skiriasi; kadangi atitinkamais metais nepanaudotos lėšos gali būti perkeltos į kitus metus ir kadangi taip pat galima iš anksto panaudoti kitiems metams skirtus išteklius, taip užtikrinamas reikiamas lankstumas reaguojant į nenumatytas nelaimes;

E. kadangi ES solidarumo fondo išlaidos padidėjo nuo vidutiniškai maždaug 270 mln. EUR per penkerius metus 2002–2015 m. laikotarpiu iki vidutiniškai 534 mln. EUR per penkerius metus 2016–2020 m. laikotarpiu; kadangi šį padidėjimą lemia žalos padidėjimas ir sumos, mokamos už vieną žalos eurą, padidėjimas; kadangi šis padidėjimas rodo ir fondo pridėtinę vertę;

F. kadangi dėl klimato kaitos gaivalinių nelaimių ir ekstremaliųjų visuomenės sveikatos situacijų mastas ir dažnumas neabejotinai dar labiau didės, todėl taip pat didės poreikis sukurti tvirtą ir gerai įgyvendinamą atkūrimo po nelaimių mechanizmą;

G. kadangi naujojoje daugiametėje finansinėje programoje (DFP) numatytas naujas biudžeto paketas, vadinamasis solidarumo ir neatidėliotinos pagalbos rezervas (SEAR), kuriuo sujungiamas ESSF ir Neatidėliotinos pagalbos rezervas (EAR) ir kuris buvo sukurtas siekiant reaguoti, viena vertus, į ekstremaliąsias situacijas, susidariusias dėl didelio masto nelaimių valstybėse narėse arba narystės siekiančiose šalyse (ESSF), ir, kita vertus, į konkrečius neatidėliotinus poreikius Sąjungoje arba Sąjungai nepriklausančiose valstybėse, ypač humanitarinių krizių atveju (EAR);

H. kadangi kai kurie regionai yra struktūriškai pažeidžiami vykstant tam tikroms pasikartojančioms gaivalinėms nelaimėms, pvz., potvyniams, intensyviam seisminiam ar vulkaniniam aktyvumui arba visuomenės sveikatos krizėms, todėl reikia taikyti specialų iniciatyvų požiūrį;

I. kadangi visos dotacijos skyrimo laikas galėtų būti dar labiau sutrumpintas siekiant patenkinti neatidėliotiną Sąjungos solidarumo poreikį;

1. pabrėžia, kad 2002–2020 m. ES solidarumo fondas sutelkė daugiau kaip 6,5 mlrd. EUR intervencinėms priemonėms 96 nelaimių atvejais 23 valstybėse narėse ir vienoje narystės siekiančioje šalyje; pažymi, kad daugiausia paraiškų pateikta potvynių padarytai žalai atlyginti – šiai kategorijai priskirta daugiau kaip 60 proc. nelaimių, kurių atveju teikiama parama; taip pat pažymi, kad žemės drebėjimai buvo įvykiai, lėmę didžiausią bendrą žalą finansiniu požiūriu, jų atveju skirta parama sudarė 48 proc. ES solidarumo fondo teikiamos paramos;

2. pažymi, kad Sąjungai nustatant suderinto atsako į COVID-19 pandemiją priemonių rinkinį buvo išplėsta ES solidarumo fondo taikymo sritis 2020 m. balandžio 1 d. priimtu Reglamentu (ES) 2020/461; palankiai vertina tai, kad visuomenės sveikatos krizės šiuo metu patenka į ES solidarumo fondo taikymo sritį, nes tai sudaro sąlygas prireikus mobilizuoti lėšas labiausiai nukentėjusioms valstybėms narėms ir narystės siekiančioms šalims remti; palankiai vertina tai, kad atliekant šią peržiūrą avansiniai mokėjimai nukentėjusioms šalims padidinti nuo 10 proc. numatomos pagalbos sumos (neviršijant 30 mln. EUR) iki 25 proc. (neviršijant 100 mln. EUR); ragina valstybes nares pasinaudoti šia galimybe glaudžiai bendradarbiaujant su regionų ir vietos valdžios institucijomis;

2021 m. spalio 20 d., trečiadienis

3. pažymi, kad 2021 m. kovo mėn. Komisija pasiūlė beveik 400 mln. EUR paketą iš ES solidarumo fondo 17 valstybių narių ir 3 narystės siekiančioms šalims, kad būtų kovojama su ekstremaliąja sveikatos situacija, susijusia su COVID-19; pažymi, kad finansavimas padengs dalį viešųjų išlaidų, patirtų finansuojant medicinines ir asmenines apsaugos priemones, skubią paramą gyventojams ir ligų plitimo prevencijos, stebėsenos ir kontrolės priemones;

4. pabrėžia, kad, nepaisant COVID-19 krizės svarbos, ES solidarumo fondas turi toliau teikti paramą šalims, atsigaunančioms po gaivalinių nelaimių; pabrėžia, kad klimato kaita yra aiški realybė, todėl labai svarbu imtis veiksmų ir vidutinės trukmės bei ilguoju laikotarpiu; ir toliau yra susirūpinęs dėl to, ar ES solidarumo fondo finansavimas yra pakankamas, visų pirma, atsižvelgiant į jo išplėstą taikymo sritį ir sujungimą su neatidėliotinos pagalbos rezervu pagal 2021–2027 m. DFP; pažymi, kad SEAR nustatyta didžiausia viršutinė riba – 1,2 mlrd. EUR;

5. apgailestauja dėl to, kad dėl biudžeto suvaržymų šalys, kurios dėl COVID-19 pandemijos 2020 m. prašo paramos, gaus mažiau nei 50 proc. galimos pagalbos sumos; tebėra susirūpinęs dėl 2021–2027 m. laikotarpiu ES solidarumo fondo turimų išteklių, ypač atsižvelgiant į platesnę jo taikymo sritį; todėl mano, kad būtina stebėti, ar SEAR skirta bendra finansavimo suma ir paskirstymo tvarka daro poveikį ES solidarumo fondo veiksmingumui, atsižvelgiant į jo taikymo srities išplėtimą ir nelaimių skaičių ir mastą;

6. palankiai vertina tai, kad vykdant 2014 m. reformą buvo išaiškinti paraiškų priimtinumo kriterijai regioninių nelaimių atvejais ir kad dėl to šių paraiškų patvirtinimo lygis padidėjo nuo 31 proc. iki 85 proc.; pripažįsta, kad tai buvo svarbus žingsnis didinant paraiškų teikimo proceso nuspėjamumą ir ES solidarumo fondo veiksmingumą; atkreipia dėmesį į tai, kad taip pat svarbu atsižvelgti į apskaičiuotas išlaidas, susijusias su nelaimės padaryta žala aplinkai finansiniu požiūriu;

7. primena, kad ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas atokiausiems regionams, kurie susiduria su sudėtingomis klimato sąlygomis, labai trukdančiomis jų vystymuisi; todėl mano, kad būtina priimti specialias priemones, skirtas atokiausiems regionams ir visoms vietovėms, kuriose kyla didelė gaivalinės nelaimės rizika, pvz., saloms, kalnuotiems regionams ir retai apgyvendintiems regionams;

8. pabrėžia, kad reikia skirti finansinę paramą per ES solidarumo fondą regionams ir vietovėms, kurie ypač nukentėjo nuo gaivalinių nelaimių Sąjungoje; mano, kad fondo teikiama finansinė parama turi būti teisingai paskirstyta tarp labiausiai nukentėjusių valstybių narių regionų ir sričių;

9. pabrėžia didelę fondo pridėtinę vertę remiant neatidėliotinas priemones ir atstatymo darbus ir palengvinant finansinę naštą nacionalinėms, regioninėms ir vietos valdžios institucijoms, net jei reikia pagerinti vykdytinų intervencijų spartą, nuoseklumą, veiksmingumą ir viešinimą;

10. pabrėžia nelaimių rizikos prevencijos ir valdymo svarbą ES; ragina Komisiją sudaryti palankesnes sąlygas parengti suderintą tiksliam ir greitam žalos įvertinimui skirtą planą; ragina kiekvieną paramą gaunančią šalį savo įgyvendinimo ataskaitose išsamiai nurodyti prevencines priemones, kurių ji ėmėsi arba ketina imtis, taip pat, be kita ko, nurodyti, kaip ji panaudos Sąjungos struktūrinių fondų lėšas, kad apribotų būsimą žalą ir kiek įmanoma išvengtų panašių gaivalinių nelaimių pasikartojimo; pabrėžia, kad siekiant įveikti ateities iššūkius, susijusius su klimato kaita arba ekstremaliosiomis visuomenės sveikatos situacijomis, visų pirma, būtina prevencinė politika; atkreipia dėmesį į ES solidarumo fondo taisomąjį pobūdį; todėl primena poreikį užtikrinti veiksmingą sąveiką su kitų sričių Sąjungos politika ir programomis, visų pirma su sanglaudos politikos fondais, Sąjungos civilinės saugos mechanizmu, Europos žaliuoju kursu ir Sąjungos programomis, kuriomis remiama nelaimių prevencija ir rizikos valdymas; ragina atlikti ES solidarumo fondo peržiūrą siekiant užtikrinti, kad būtų įtvirtintas tobulinamojo atkūrimo koncepcijos principas;

11. primena, kad svarbu laikytis teisinės valstybės principo ir apsaugoti Sąjungos finansinius interesus; todėl mano, kad Komisija, Europos kovos su sukčiavimu tarnyba, Europos Audito Rūmai ir, kai taikytina, Europos prokuratūra pagal savo kompetenciją ir laikydamiesi savo prerogatyvų turėtų turėti galimybę stebėti ES solidarumo fondo paramos įgyvendinimą;

12. atkreipia dėmesį Komisijos praktinės pagalbos valstybėms narėms poreikį, ypač žalos įvertinimo klausimais, ir ragina Komisiją užtikrinti gerosios patirties, susijusios su institucijų koordinavimo struktūrų valdymu ir naudojimu nelaimių atvejais, sklaidą; pabrėžia, kad stiprių žemės drebėjimų ar didžiulių potvynių atvejais padarinių švelninimas gali užtrukti ilgiau nei kitų gaivalinių nelaimių atveju; pabrėžia, kad tai reikėtų apsvarstyti ateityje vykdant ES solidarumo fondo peržiūrą, visų pirma, turint mintyje pakankamą lėšų panaudojimo laikotarpį, kuris turėtų būti ilgesnis, nei dabartiniai paraiškų terminai;

Paraiškų kokybė

13. apgailestaudamas pažymi, kad paraiškų dėl finansavimo kokybė skiriasi ir kad dėl to gali pailgėti lėšų mobilizavimo procesas; pažymi, kad žalos įvertinimas dažnai yra pats sudėtingiausias šios srities komponentas, nes kyla sunkumų renkant duomenis, dėl sutapimų ir dubliavimosi, taip pat rengiant suvestinius duomenis pagal Komisijos reikalavimus; ragina Komisiją suformuluoti kuo paprastesnius ir tikslesnius reikalavimus, kartu užtikrinant būtiną išsamumo lygį; ragina Komisiją parengti bendrą priemonę arba sistemą, kuria būtų stiprinami paramos gavėjų gebėjimai naudoti standartizuotus nelaimių nuostolių duomenų kiekybinio įvertinimo metodus ir duomenų apie nuostolius rinkimo sistemas, taip padėtų sumažinti administracinę naštą ir kuo labiau supaprastinti paraiškų teikimo procedūrą;

14. pabrėžia svarbų vietos valdžios institucijų, t. y. savivaldybių, nevyriausybinių organizacijų (NVO) ir pilietinės visuomenės vaidmenį teikiant vietos duomenis nacionalinėms valdžios institucijoms; todėl pabrėžia, kad veiksmingas bendradarbiavimas su vietos valdžios institucijomis ir NVO taip pat gali pagerinti paraiškų kokybę; ragina valstybes nares sukurti veiksmingus koordinavimo mechanizmus, kad būtų galima visapusiškai pasinaudoti NVO pateikiamais duomenimis;

15. pabrėžia, kad duomenų rinkimas paraiškoms dėl paramos iš ES solidarumo fondo visuomenės sveikatos krizės atveju – tai naujovė šalims, todėl gali būti ypač sudėtingas; ragina Komisiją skirti ypatingą dėmesį šiam klausimui ir visais įmanomais būdais remti šalis, teikiant, be kita ko, techninę pagalbą;

16. apgailestauja dėl to, kad šiuo metu pagal ES solidarumo fondo reglamentą neleidžiama teikti tarpvalstybinių paramos prašymų, nors tam tikros gaivalinių nelaimių itin pažeidžiamos vietovės, kaip antai kalnuoti regionai, dažnai peržengia valstybines sienas;

Intervencinių priemonių taikymas tinkamu laiku

17. pažymi, kad pagal Reglamento 2012/2002 1 straipsnį ES solidarumo fondas buvo įsteigtas siekiant sudaryti sąlygas Sąjungai „greitai, veiksmingai ir lanksčiai reaguoti į ekstremaliąsias situacijas“; pažymi, kad Audito Rūmai savo Specialiojoje ataskaitoje Nr. 3/2008 padarė išvadą, kad ES solidarumo fondas neužtikrino greito reagavimo į ekstremaliąsias situacijas, nes laikas nuo įvykusios nelaimės iki lėšų išmokėjimo buvo maždaug vieni metai; pažymi, kad ši trukmė tik šiek tiek sutrumpėjo po 2014 m. ES solidarumo fondo reformos, kaip pabrėžta 2018 m. ES solidarumo fondo vertinime; ir toliau yra susirūpinęs dėl procedūros trukmės ateityje pagal naują daugiametės finansinės programos tvarką, pagal kurią ES solidarumo fondas biudžetas integruotas į Solidarumo ir neatidėliotinos pagalbos rezervą;

18. primena, kad labai svarbu, jog pagalba ir lėšos nukentėjusius regionus pasiektų kuo greičiau ir kuo paprastesniu ir lankstesniu būdu; šiuo atžvilgiu primena Sąjungos civilinės saugos mechanizmo, Europos regioninės plėtros fondo prisitaikymo prie klimato kaitos komponento bei teritorinio bendradarbiavimo programų ir ES solidarumo fondo sąveikos svarbą; pabrėžia, kad tokia sąveika yra labai svarbi siekiant užtikrinti visapusišką ir greitą reagavimą į ekstremaliąją situaciją ir kartu tvirtą atsparumo didinimo priemonių rinkinį;

19. yra susirūpinęs dėl to, kad, nors avansinių mokėjimų suma buvo padidinta nuo 10 iki 25 proc. numatomo finansinio įnašo, vidutinis avansinių mokėjimų laikas vis dar yra labai ilgas (apie penkis mėnesius);

20. dar kartą ragina Komisiją apsvarstyti veiksmingesnius sprendimus ir, visų pirma, tęsti darbą, susijusį su ES solidarumo fondo supaprastinto naudojimo gairėmis, siekiant palengvinti nacionalinių, regioninių ir vietos valdžios institucijų veiksmus, ir tęsti darbą, kurio tikslas – supaprastinti ir pagreitinti paraiškų teikimo procedūrą valstybėse narėse, pvz., ypatingą dėmesį skiriant paraiškų, teikiamų dėl ES solidarumo fondo aktyvavimo keliuose regionuose tarpvalstybinių nelaimių atveju, supaprastinimui, kad būtų galima užtikrinti greitesnį reagavimą į didelio masto ir regionines gaivalines nelaimes ir didelio masto ekstremaliąsias visuomenės sveikatos situacijas; primygtinai ragina Komisiją sukurti mechanizmą, pagal kurį ekstremaliosios situacijos atveju valstybei narei būtų teikiama finansinė parama, neatsižvelgiant į tai, ar buvo išnaudotas metinis ES solidarumo fondo biudžetas;

21. apgailestaudamas pažymi, kad dokumentų vertimas ar kitos konkrečios techninės problemos gali lemti didelį vėlavimą įvairiais ES solidarumo fondo intervencinių priemonių taikymo etapais; ragina Komisiją sukurti būtinas priemones, kad būtų galima greičiau išversti dokumentus, kuriuos pateikia nelaimės ištiktos valstybės, ir taip užkirsti kelią bet kokiam ES solidarumo fondo intervencinių priemonių taikymo delsimui;

22. susirūpinęs pažymi, kad laikotarpio nuo nelaimės iki visiško paramos išmokėjimo trukmė, kaip Komisija nurodė savo metinėse ataskaitose dėl ES solidarumo fondo, tebėra viena iš pagrindinių ES solidarumo fondo problemų; pabrėžia, kad dabartinėmis aplinkybėmis tai ypač svarbu, nes tikėtina, kad dėl COVID-19 pandemijos ir klimato kaitos labai padaugės paraiškų, o tai gali lemti tolesnį vėlavimą; atkreipia dėmesį į Komisijos nuomonę, kad sprendimų dėl ES solidarumo fondo mobilizavimo priėmimo proceso paspartinimo galimybės buvo visapusiškai išnaudotos atlikus per 2014 m. ES solidarumo fondo peržiūrą numatytus pakeitimus ir kad galimybės toliau spartinti ESSF lėšų mobilizavimą yra ribotos; primena, kad greitas reagavimas į ekstremaliąsias situacijas gali būti itin svarbus siekiant užtikrinti veiksmingą ES solidarumo fondo veikimą; pabrėžia, kad tai ypač svarbu regionams, turintiems ribotus alternatyvius finansavimo šaltinius; ragina Komisiją išnaudoti visas įmanomas galimybes pagreitinti ES solidarumo fondo lėšų mobilizavimą pagal naująją DFP tvarką, visų pirma, mažiau išvysčiusiems regionams;

Vertinimo išvados

23. apgailestaudamas atkreipia dėmesį į vertinimo išvadą, kad paramą gaunančių šalių teikiamų įgyvendinimo ataskaitų apimtis, turinys ir išsamumas labai skiriasi; susirūpinęs pažymi, kad dėl šių skirtumų neįmanoma atlikti sistemingų ir palyginamų pasiekimų analizių arba palyginti planuojamų rezultatų su faktiniais rezultatais; taip pat pažymi, kad išnagrinėti atvejų tyrimai atskleidė dažnus skirtumus tarp įgyvendinimo susitarime nurodytų prielaidų dėl ES solidarumo fondo paramos prioritetų ir to, ko iš tikrųjų reikėjo vietoje; yra susirūpinęs dėl to, kad šis informacijos ir palyginamų duomenų trūkumas trukdo Komisijai veiksmingai stebėti, kaip įgyvendinama ES solidarumo fondo parama, ir gali kelti grėsmę ekonomiškam, veiksmingam ir efektyviam ES solidarumo fondo naudojimui, todėl daromas ir neigiamas poveikis teritorinei, ekonominei ir socialinei sanglaudai Europos Sąjungoje;

24. atkreipia dėmesį į išorės vertinimo ataskaitoje pateiktus atvejų tyrimų įrodymus, kad kai kurioms paramą gaunančioms valstybėms buvo sudėtinga per ribotą laiką įgyvendinti visą viešųjų pirkimų procesą krizės sąlygomis; įspėja, kad viešieji pirkimai ekstremaliųjų situacijų atveju yra itin pažeidžiama sritis, kalbant apie sukčiavimą, korupciją ir pažeidimus, todėl pabrėžia veiksmingų kontrolės sistemų ir skundų procedūrų svarbą; pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad valstybės narės, reaguodamos į krizines situacijas, laikytųsi viešųjų pirkimų procedūrų; pabrėžia, kad bet kokiomis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis turi būti užtikrinta, kad viešųjų pirkimų procedūros atitiktų patikimo finansų valdymo ir Sąjungos finansinių interesų apsaugos principus, be kita, ko, regioniniu ir vietos lygmenimis;

25. pažymi, kad Europos Sąjungos solidarumo fondas aktyvuojamas įvykus nelaimei, todėl jo lėšų paskirstymas neatitinka teritorinių kvotų; vis dėlto yra nustebęs dėl vertinimo išvados, kad asignavimai sutelkti nedideliam gavėjų skaičiui ir 77 proc. lėšų paskirstoma keturioms didžiausioms valstybėms narėms; pabrėžia, kad reikalingas poreikiais grindžiamas solidarumas, atsižvelgiant į pagalbą gaunančių šalių gebėjimą įveikti nelaimę;

26. pažymi, kad ES solidarumo fondo paramą gaunančių šalių paskirtosios institucijos įgyvendina ES solidarumo fondo paramą pagal pasidalijamojo valdymo principą; pažymi, kad todėl Komisijos galimybės daryti įtaką sprendimams, kuriems projektams skirti finansavimą, yra ribotos; primena Komisijai 2016 m. gruodžio 1 d. Parlamento rezoliuciją, kurioje Parlamentas pabrėžė, kad svarbu nustatyti, ar ES solidarumo fondo subsidijos buvo naudojamos laikantis patikimo finansų valdymo principų, ir paragino Komisiją ir valstybes nares didinti skaidrumą ir užtikrinti galimybę visuomenei susipažinti su informacija per visą paramos mobilizavimo procesą; ragina Komisiją ypatingą dėmesį skirti galimo netinkamo ES solidarumo fondo lėšų panaudojimo pagal pasidalijamąjį valdymą atvejams ir parengti priemones skaidrumui didinti, taip pat stebėti galimus netinkamo panaudojimo atvejus ir užkirsti jiems kelią;

27. apgailestaudamas pažymi, kad vėluota užbaigti tam tikras intervencines priemones; yra susirūpinęs dėl to, kad kai kuriais atvejais nacionalinės valdžios institucijos paprašė ilgesnių laikotarpių atsakymams į audito klausimus pateikti arba neatsakė į pakartotinius prašymus pateikti informaciją, reikalingą auditui; pripažįsta, kad svarbu laiku užbaigti procedūras; ragina Komisiją pranešti Parlamentui apie procedūrų užbaigimą;

28. pažymi, kad ES solidarumo fondo metinės ataskaitos apima 2008–2018 m. laikotarpį ir skelbiamos nereguliariai; be to, pažymi, kad 2019 m. ir 2020 m. metinė ataskaita dar nepaskelbta; primena Komisijai jos pareigą kasmet iki liepos 1 d. pranešti apie ES solidarumo fondo veiklą praėjusiais metais; ragina Audito Rūmus informuoti Parlamentą apie visas išvadas, padarytas rengiant metinį patikinimo pareiškimą, susijusį su ES solidarumo fondo paramos įgyvendinimu;

29. primygtinai reikalauja visapusiškai apsaugoti biudžeto valdymo institucijos vaidmenį; pažymi, kad pagal naująją DFP ES solidarumo fondo asignavimai įtraukiami į bendrąjį biudžetą ir panaudojami atliekant perkėlimus; pabrėžia, kad reikia laiku pateikti informaciją apie tokius perkėlimus, ir kad, nepaisant naujos procedūros, Komisija turi teikti tokio paties lygio informaciją kaip ir ankstesnės DFP laikotarpiu; taip pat apgailestauja dėl to, kad trūksta išsamios bendrosios informacijos apie paraiškas ES solidarumo fondo paramai gauti, nes tai trukdo atlikti tikrinimą, ir primygtinai reikalauja, kad Komisija pateiktų visą turimą informaciją pagal ES solidarumo fondo reglamento 4 straipsnį;

30. ragina Audito Rūmus atlikti naują ES solidarumo fondo auditą, kad būtų galima iš naujo įvertinti priemones ir biudžetą, siekiant užtikrinti pakankamą ir veiksmingą biudžetą, kad būtų galima veiksmingai reaguoti į didelio masto ir regionines gaivalines nelaimes ir didelio masto ekstremaliąsias visuomenės sveikatos situacijas;

31. primena ES solidarumo fondo tikslą – demonstruoti ir stiprinti solidarumą; pabrėžia, kad šį tikslą galima pasiekti tik tuo atveju, jei piliečiai žino apie ES solidarumo fondo intervencines priemones; pabrėžia, kad šiuo atžvilgiu svarbu didinti viešumą; ragina valstybes nares dalytis geriausia patirtimi didinant ES solidarumo fondo matomumą; ragina valstybes nares į savo įgyvendinimo ataskaitas įtraukti informavimo ir viešinimo veiklos, susijusios su ES solidarumo fondo operacijomis, aprašymą, kad būtų galima išsamiai ir sistemingai apžvelgti, kaip žiniasklaida nušviečia minėtas operacijas;

32. apgailestauja dėl nepakankamo ES solidarumo fondo matomumo, o tai reiškia, kad ne visada aiškiai parodomas Sąjungos vaidmuo; apgailestauja dėl to, kad ES solidarumo fondo reglamente nenumatyta nei prievolė viešinti ES solidarumo fondo paramą, nei reikalavimas teikti ataskaitas šiuo klausimu; pabrėžia, kad valstybėse narėse nusistovėjo geroji patirtis, susijusi su informavimu apie ES solidarumo fondo paramą, pvz., vėliavų ir Sąjungos logotipų naudojimas; ragina valstybes nares viešinti ES solidarumo fondo finansinę paramą ir pranešti apie paslaugas ir darbus, kurie yra arba bus finansuojami iš ES solidarumo fondo; tikisi, kad ateityje persvarstant ES solidarumo fondo reglamentą bus įtrauktas įpareigojimas viešinti ir informuoti apie ES solidarumo fondo paramą, pavyzdžiui, per nacionalines žiniasklaidos ir kitas priemones, siekiant užtikrinti, kad piliečiai būtų informuoti;

33. primena, kad ES solidarumo fondo parama apima tik infrastruktūros *status quo ante* atkūrimą energetikos, vandens ir nuotekų, telekomunikacijų, transporto, sveikatos ir švietimo srityse, bet ne papildomas išlaidas, atsirandančias atkuriant nelaimėms atsparesnes ir didesnį atsparumą klimato kaitai užtikrinančią infrastruktūrą, kaip rekomenduojama pagal Europos žaliąjį kursą; paramą gaunanti valstybė šias išlaidas turi finansuoti iš nuosavų išteklių ir iš kitų Sąjungos fondų, pvz., Europos regioninės plėtros fondo ir Sanglaudos fondo; ragina užtikrinti didesnę sanglaudos politikos priemonių ir ES solidarumo fondo sąveiką;

34. ragina Komisiją nustatyti regionus, kuriuose dažniau vyksta konkrečių ar pasikartojančių gaivalinių nelaimių, ir pasiūlyti veiksmų planą, kaip sumažinti riziką, taip pat tikslinę išankstinę veiklą; be to, ragina Komisiją pasiūlyti atlikti ES solidarumo fondo peržiūrą siekiant nustatyti tikslingesnį, veiksmingesnį ir savalaikį greitojo reagavimo mechanizmą vietovėse ir regionuose, kuriuose dažniau vyksta konkrečių ar pasikartojančių gaivalinių nelaimių;

o

o o

35. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.